

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 197.430 van 28 oktober 2009
in de zaak A. 194.384/IX-6560**

In zake : Peter VERBRUGGEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te Hoeselt
Tongersesteenweg 4, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 oktober 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 20 oktober 2009 waarin verzoeker een tuchtsanctie van 1 maand individueel regime (glasbezoek, geen gemeenschappelijke activiteiten, individuele wandeling en geen gemeenschappelijke eredienst gelet op smokkel verboden substantie) kreeg”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 oktober 2009.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wendy Gillard, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Alexander Van Steenberge, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies verleend.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de vordering

3. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

3.1.1. Wat de eerste voorwaarde betreft, voert de verzoeker in een eerste middel de schending aan van artikel 108, § 2, van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden.

Op 15 januari 2007 trad dit artikel in werking.

3.1.2. Overeenkomstig artikel 108, § 2, van voornoemde wet is voor een fouillering op het lichaam, zo nodig met ontkleding en het uitwendig schouwen van de openingen en de holten van het lichaam, een afzonderlijke beslissing van de directeur van de strafinrichting vereist.

Hieruit volgt dat voor een onderzoek van de mondholte een afzonderlijke beslissing van de directeur is vereist.

De verzoeker werd tuchtrechtelijk gestraft omdat hij de instructie van het personeel om uitleg te geven betreffende de substantie die hij had ingeslikt en om ter controle zijn mond te openen niet heeft nageleefd wat, aldus de verwerende partij, strijdig is met de leefregels van de inrichting.

Wat voorafgaat vindt steun in het rapport aan de directeur van 18 oktober 2009, waarin onder meer wordt vermeld:

“We vroegen hem om uitleg en om eventueel zijn mond even open te doen... Hij weigerde alle commentaar en liet niet zien wat er in zijn mond zat.”

Uit het administratief dossier blijkt niet dat er vóór de feiten, voorwerp van het rapport, een afzonderlijke beslissing werd genomen door de gevangenisdirecteur, zodat de penitentiair beampte een fouille van de mondholte bij de verzoeker kon uitvoeren.

Gelet op de bepaling vervat in artikel 108, § 2, van voornoemde basiswet kan, bij gebrek aan een individuele beslissing van de gevangenisdirecteur, de weigering van de verzoeker om zijn mond te openen, niet worden aanzien als een tuchtrechtelijke inbreuk.

Het eerste middel is ernstig en er is bijgevolg voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2.

3.2.1. Wat de tweede voorwaarde betreft, maakt de verzoeker aannemelijk, gelet op de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak en het concrete verloop van de tuchtprocedure, dat het individueel regime dat de verzoeker thans ondergaat door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt dat niet tijdig kan worden hersteld door een gewone kort gedingprocedure, gelet op het tijdelijk en aflopend karakter van de opgelegde tuchtsanctie.

3.2.2. Bijgevolg is voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2.

3.3. Ter zitting is gebleken dat er geen betwisting bestaat wat de hoogdringendheid betreft en dat bijgevolg is voldaan aan de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid, zijnde de derde cumulatieve voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Hasselt van 20 oktober 2009 waarbij Peter Verbruggen een tuchtsanctie van één maand individueel regime wordt opgelegd (glasbezoek, geen gemeenschappelijke activiteiten, individuele wandeling en geen gemeenschappelijke eredienst gelet op smokkel verboden substantie).

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 oktober 2009, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons	staatsraad, waarnemend voorzitter,
met bijstand van	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons